

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 676 din 15.09.2021

Dosar nr: 131/ 2020

Petiția nr: 1274/ 21.02.2020

Petente:

Reclamat: Casa Județeană de Pensii Tulcea

Obiect: petentele, foști funcționari publici în cadrul Casei Județene de Pensii Tulcea, consideră ca sunt nedreptățite pentru neplata sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază, începând cu data 01.01.2004 pentru petenta M.S, respectiv cu data de 15.05.2006 pentru petenta D.I., considerând existența cauzelor de discriminare ca fiind determinată de existența unei practici neunitare privind acordarea unor drepturi de natura salariala.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

1

2

Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate

3. Casa Județeană de Pensii Tulcea cu sediul în Tulcea, Strada Babadag nr. 118, Jud. Tulcea

II. Procedura de citare

4. În temeiul art. 20, alin. 4 din OG nr.137/2000R privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

5. Prin adresa nr. 1274/22.06.2020 au fost citate petentele iar prin adresa nr. 3736/22.06.2020 a fost citată partea reclamată, părțile fiind înștiințată de faptul că, având în vedere situația evoluției epidemiologice determinate de răspândirea coronavirusului SARS-Cov2, acestea au posibilitatea de a trimite în scris puncte de vedere/ note scrise/ completări la petiție, precum și orice alte acte sau dovezi/ probe, soluționarea speței urmând a se face în lipsă, cu acordul părților din dosar, acestea având un termen de comunicare a modalității asupra căreia decid în legătură cu audierea părților conform procedurii comunicate în adresă (filele 33-38 la dosar).

6. S-a adus la cunoștința părților faptul că, din oficiu, Colegiul director a invocat excepția de necompetență materială a CNCD cu privire la interpretarea și aplicarea legii raportat la neacordarea drepturilor salariale reprezentate de sportul de 25% pentru suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25%, precum și excepția tardivității întrucât faptele reclamate drept discriminare depășesc termenul de un an de la data săvârșirii lor.

7. Partea reclamată a depus un punct de vedere la dosar, document înregistrat cu nr. 4287/16.07.2020 și și-a exprimat acordul cu privire la soluționarea în lipsă a petiției.

8. Prin adresa nr. 4691/ 03.08.2020 au fost comunicate înscrisurile transmise la dosar, respectiv punctul de vedere transmis de partea reclamată a fost comunicat către petente (fila 64 la dosar).

9. Petentele, prin reprezentant convențional, au transmis la dosar un punct de vedere, document înregistrat cu nr. 4386/21.07.2020.

10. Procedură legal îndeplinită.

III. Susținerile părților conform obiectului dosarului

Susținerile petentelor

11. Prin adresa nr. 1274/21.02.2020, petentele – prin reprezentant convențional sesizează Consiliul cu privire la faptul că se consideră discriminate, acestea fiind îndreptățite la plata sumelor reprezentând suplimentul postului.

12. În fapt, petentele arată următoarele:

12.1 În calitate de foști funcționari publici ai Casei Județene de Pensii Tulcea, petentele apreciază că sunt îndreptățite, conform Legii nr 188/1999, să beneficieze de drepturile salariale de care au beneficiat colegii lor, angajați în cadrul CJPT, care în perioada 2010-2015 au primit echivalentul sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de baza și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de baza.

12.2 În fapt, petentele au fost salariate ale Casei Județene de Pensii Tulcea în perioada de referință, iar conform art 31 din Legea nr. 188/1999 (1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din :a) salariul de baza; b) sporul pentru vechime în muncă; c) suplimentul postului; d) suplimentul corespunzător treptei de salarizare.

12.3 Petentele consideră că au fost discriminate într-un drept ce li se cuvine, raportat la ceilalți colegi ai lor, la sfârșitul lunii decembrie 2019, astfel încât, în prezenta speță nu poate fi invocată prescripția dreptului material la acțiune întrucât termenul general de prescripție de 3 ani curge de la data la care reclamantii au luat cunoștința de aceasta stare de discriminare, potrivit art. 21 alin.1 din OG nr. 137/2000.

13. Petentele apreciază că sunt prejudiciate într-un drept al lor conform dispozițiilor art. 6 din Codul Muncii, principiu instituit și de art.23 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, precum și dispozițiilor art 1 din Primul Protocol adițional la Convenția Europeană Pentru Apararea Drepturilor Omului Si Libertăților Fundamentale care arată că orice persoană fizică sau juridică are dreptul la respectarea bunurilor sale.

14. Se arată că, în opinia CEDO, noțiunea de “ bunuri” poate acoperi atât bunurile actuale cât și valorile patrimoniale, înțelegându-se prin aceasta creanțele în virtutea

carora reclamantul poate pretinde ca are cel puțin o speranță legitimă de a obține exercițiul efectiv al unui drept de proprietate.

15. În opinia petentelor, se poate observa ca prin acordarea drepturilor de natura salarială numai unor funcționari publici în cadrul aceleiași instituții publice, având aceleași atribuții de serviciu se instituie o discriminare între acești funcționari, iar o atare situație are ca rezultat o inechitate juridică, creând în acest fel, discriminări nejustificate, aceasta situație de fapt, reprezentând o atingere adusă dreptului la munca reglementat potrivit prevederilor art 16 -egalitatea în drepturi- articol prevăzut în Constituția României.

16. Conform prevederilor legale menționate, cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice fără privilegii și fără discriminări, potrivit principiului egalității, la situații egale trebuie să corespundă un tratament juridic egal, în acest sens fiind și practica jurisdicțională a Curții Constituționale, în concordanță cu practica CEDO.

17. Față de aspectele menționate anterior, petentele consideră că în speța de față nu există nici o justificare obiectivă și rezonabilă care să reclame o deosebire de tratament între funcționarii publici angajați ai aceluiași entități care au primit drepturi salariale pentru perioada în care și subsemnatele au fost angajate acolo, însă de care acestea nu au beneficiat. Se arată că în cadrul aceleiași instituții există funcționari publici care au primit integral sau eșalonat aceste drepturi salariale, în cauza de față fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art 27 alin 1 din OUG 137/2000 și, totodată, fiind încălcate prevederile art 27 pct 2 din Legea nr.188/1999 care prevede că «(2) Este interzisă orice discriminare între funcționarii publici ...»

18. Se arată că, potrivit Deciziei Curții Constituționale nr. 794/15.12.2016, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate ridicată de autoare în dosarul în cauză și a constatat că dispozițiile art. 3^A1 alin. (1^A2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică. ”

19. Față de aspectele menționate petentele consideră că sunt îndreptățite la plata sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază pentru perioadele menționate anterior întrucât, raportat la colegii lor din cadrul aceleiași instituții, au fost discriminate, aceste drepturi fiind prevăzute și de art.31 alin 1 lit c și d din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.

20. În concluzie, petentele consideră că au fost discriminate într-un drept al lor, în raport de ceilalți colegi angajați ai Casei Județene de Pensii Tulcea care au beneficiat de o serie de drepturi salariale ce nu au fost acordate petentelor solicitând să se constate faptul că acestea sunt îndreptățite la plata sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază începând cu 01.01.2004 pentru petenta M.S. și începând cu 15.05.2006 pentru petenta D.I., sume calculate cu indicii de inflație de la data nașterii dreptului și până la pronunțarea unei hotărâri definitive.

21. La dosar au fost depuse înscrisuri în susținerea celor declarate de petente, respectiv: adeverințe, adeverințe privind datele necesare stagiului de cotizare și a punctajului mediu în vederea stabilirii pensiei pentru asigurări, decizii, certificat Curtea de Apel Constanța (filele 7-32 la dosar).

22. Prin adresa nr. 4386/21.07.2020, petentele, prin reprezentant conventional, au depus la dosar note scrise prin care, în ceea ce privește expunerea părții reclamate, arată următoarele:

22.1 Referitor la excepția necompetenței materiale a Consiliului National Pentru Combaterea Discriminării cu privire la interpretarea și aplicarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul Funcționarilor Publici invocată de Colegiul Director, petentele solicită respingerea acesteia având în vedere următoarele considerente: CNCD este competent să soluționeze cazurile de discriminare în care legea specială creează competența pentru alte autorități. În aceste situații legea specială, în cazul de față Legea nr. 188/1999, creează doar o competență alternativă și nu o competență specială exclusivă altei autorități decât CNCD.

22.2 Referitor la petiție, petentele arată că o mențin așa cum a fost formulată, considerând că în speța de față ne aflăm în fața unei discriminări în domeniul exercitării profesiei, discriminare care este statuată la art 1 din Convenția OIM nr 111/1958, în sensul că acesta definește orice diferențiere, excludere și preferință având drept efect suprimarea egalității de tratament în materie de exercitare a profesiei.

22.3. Pe fond, petentele solicită ca, în baza OG nr. 137/2000, având la baza drepturile recunoscute cetățenilor prin Constituția României care garantează excluderea privilegiilor și discriminării în cazul muncii egale, salariații având dreptul la un salariu egal, la o remunerație echitabilă și satisfacătoare, să se constate faptul că sunt îndreptățite la plata sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază începând cu 01.01.2004 calculat cu indicele de inflație de la data nașterii dreptului și până la pronunțarea unei hotărâri definitive, aceste drepturi fiind prevăzute de art.31 alin 1 lit c și d din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, subsemnatele fiind discriminate într-un drept al lor, în raport de ceilalți colegi care, la sfârșitul anului 2014 au primit echivalentul sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază. Astfel, petentele au aflat astfel că au fost discriminate într-un drept ce li se cuvine, raportat la ceilalți astfel încât, în prezenta speță nu poate fi invocată prescripția dreptului material la acțiune întrucât termenul general de prescripție de 3 ani curge de la data la care petentele din prezenta cauză, au luat cunoștința de această stare de discriminare.

22.4 Conform art 31 din Legea nr. 188/1999 (1) Pentru activitatea desfășurată, funcționarii publici au dreptul la un salariu compus din: a) salariul de bază; b) sporul pentru vechime în muncă; c) suplimentul postului; d) suplimentul corespunzător treptei de salarizare.

În acest sens se poate observa că prin acordarea drepturilor de natură salarială numai unor funcționari publici în cadrul aceleiași instituții publice, având aceleași atribuții de serviciu se instituie o discriminare între acești funcționari, iar o atare situație are ca rezultat o inechitate juridică, creând în acest fel, discriminări nejustificate. Aceasta

situație de fapt, reprezintă o atingere adusa dreptului la munca reglementat potrivit prevederilor art 16 - egalitatea in drepturi - articol prevăzut in Constituția României.

23. În sensul admiterii petiției, petentele solicită emiterea unui punct de vedere cu privire la existenta stării de discriminare care face obiectul petiției, apreciind ca este suficienta emiterea punctului de vedere cu privire la interpretarea textului de lege, raportat la situația de discriminare invocată de petente, respectiv discriminare in domeniul exercitării profesiei.

24. În continuare, petentele reiterează cele expuse în petiția anterioară.

25. Nu s-au mai depus la dosar alte documente în susținerea celor declarate.

Susținerile părții reclamate

26. Prin adresa nr. 4287/16.07.2020, partea reclamată a depus un punct de vedere în care arată următoarele:

26.1 Față de excepția tardivității invocată din oficiu de Colegiul director, partea reclamată arată că aceasta este fondată deoarece petentele au introdus tardiv petiția, iar în conformitate cu prevederile art. 20 alin. (1) din OG nr. 137/2000 termenul de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei este de un an.

26.2 Față de excepția necompetenței materiale invocată din oficiu de Colegiul director, partea reclamată consideră că aceasta este fondată deoarece petiția în cauză vizează interpretarea și aplicarea legii raportat la neacordarea unor drepturi salariale privind funcționarii publici, care este de competența Contenciosului administrativ conform art. 109 din Legea nr. 188/1999, în vigoare la data la care reclamantele își exercitau raportul de serviciu cu instituția în cauză.

Conform art. 109 din Legea nr. 188/1999 se prevede: "Cauzele care au ca obiect raportul de serviciu al funcționarului public sunt de competența secției de contencios administrativ și fiscal a tribunalului, cu excepția situațiilor pentru care este stabilită expres prin lege competența altor instanțe." În acest sens se consideră că instanța de judecată se poate pronunța cu privire la interpretarea și aplicarea legii față de pretențiile petentelor cu privire la drepturi salariale.

26.3 Partea reclamată precizează că petentele nu au fost discriminate într-un drept al lor în raport de ceilalți colegi, deoarece drepturile salariale au fost acordate în baza unei hotărâri judecătorești, care vizează un drept personal câștigat. Instituția nu a pus în aplicare diferențiat prevederi legale vizând drepturi salariale, ci a pus în aplicare o hotărâre judecătorească care viza persoanele implicate în proces, ori reclamantele nu au fost parte în acest proces.

27. De asemenea, partea reclamată invocă excepția prescripției dreptului la acțiune având în vedere următoarele prevederi:

- Codul civil în materia prescripției extinctive prevede la art. 2517 -Termenul general de 3 ani că termenul prescripției este de 3 ani, dacă legea nu prevede un alt termen iar art. 2523 - Regula generală, prevede că Prescripția începe să curgă de la data când titularul dreptului la acțiune a cunoscut sau, după împrejurări, trebuia să cunoască nașterea lui.

- Art. 44 din OUG 92/2004 prevede următoarele:

La data intrării in vigoare a prezentei ordonanțe de urgenta se suspenda aplicarea dispozițiilor art. 29, art. 32 alin. (2) si ale art. 34 alin. (2) din Legea nr. 188/1999,

republicata, cu modificările ulterioare, ale art. XVI alin. (5) și (6) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 46 din Hotărârea Guvernului nr. 1.209/2003 privind organizarea și dezvoltarea carierei funcționar.

- Art. 48 din OUG nr.2/2006 prevede:

La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se suspenda aplicarea dispozițiilor lit. c) și d) ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999, republicată, cu modificările și completările ulterioare, până la data de 31 decembrie 2006.

- Art. 49 din Legea nr. 330/2009 prevede:

La 3 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, se abrogă: art. 31 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, cu modificările și completările ulterioare.

28. Partea reclamată arată că după data de 31.12.2006, când a încetat suspendarea aplicării dispozițiilor lit. c) și d) ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 și până la data de 10.01.2010, când a intrat în vigoare Legea nr. 330/2009, care a abrogat dispozițiile din Legea nr. 188/1999, privind suplimentul postului în procent de 25% și sporul privind suplimentul treptei de salarizare în procent de 25%, petentele aveau posibilitate de a promova acțiunea în termenul general de prescripție de 3 ani. Față de acestea partea reclamată solicită să se constate faptul că este prescripționat dreptul la acțiune, sesizarea fiind în afara termenului de prescripție de 3 ani.

29. Totodată, partea reclamată consideră că petentele în mod eronat au solicitat punerea în aplicare a Deciziei nr. 794/2016 a Curții Constituționale, prin care s-a constatat că, în vederea egalizării prevăzute de art. 3^A1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, "nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare", care trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești definitive și irevocabile/definitive, urmează să se stabilească prin raportare la aceeași funcție, grad, gradație, vechime în muncă și în specialitate, aceleași condiții de studii, din cadrul întregii categorii profesionale, respectiv familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică, întrucât acestea și-au încetat raporturile de serviciu începând cu data de 03.09.2007, respectiv data de 05.11.2007.

30. În concluzie, partea reclamată solicită să se constate că petentele nu au fost discriminate raportat la veniturile salariale, că solicitarea a fost depusă tardiv și că soluționarea acesteia nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării.

31. Partea reclamată a atașat la dosar următoarele documente în susținerea celor menționate în punctul de vedere: decizia nr. 218/03.09.2007 împreună cu adresa nr. 10402/21.08.2007, decizia nr. 300/02.11.2007 împreună cu cererea nr. 27604/02.11.2007 și adv. nr. 15910/02.11.2007, decizia civilă nr. 129/CA/01.04.2009 și sentința civilă nr. 2570/25.11.2008 (filele 42-59 la dosar).

IV. Motivele de fapt și de drept

Cadrul legal aplicabil. Drept național și internațional aplicabil/ jurisprudența

Prevederile legislative relevante în prezenta cauză sunt următoarele:

- Constituția României:
- OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare: art. 2 al. 1
- legislație specială, legislație internațională etc.

Principiile de analiză

Curtea Constituțională a statuat în mod constat că „*principiul egalității implică un tratament egal pentru toți cetățenii aflați în situații egale*”.

Totodată, Curtea Constituțională a reținut că „*principiul egalității consacrat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu presupune uniformitate, așa încât, dacă:*

- la **situații egale** trebuie să corespundă un **tratament egal**,
- la **situații diferite**, **tratamentul juridic nu poate fi decât diferit**. Egalitatea părților nu exclude, ci chiar implică un tratament juridic diferențiat”.

Aplicarea principiilor la spetă

32. **În fapt**, Colegiul director reține spre analiză faptul că petentele sesizează cu privire la presupusa discriminare la care au fost supuse, acestea reclamând faptul că sunt nedreptățite pentru neplata sumelor reprezentând suplimentul postului în procent de 25% din salariul de bază și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25% din salariul de bază, considerând cauza de discriminare ca fiind determinată de existența unei practici neunitare privind acordarea unor drepturi de natură salarială. Raportat la elementele constitutive ale unei fapte de discriminare se observă că petentele reclamă tipul de reglementare și de aplicare a legii, respectiv Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici ale cărei dispoziții au fost abrogate de Legea nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, fiind invocate astfel aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii.

33. Colegiul director ia act de excepția de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării invocată din oficiu cu privire la aspectele ce țin de interpretarea și aplicarea legii raportat la neacordarea drepturilor salariale reprezentate de sporul de 25% pentru suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25%.

34. **În drept**, coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor OG nr. 137/2000, republicată cu modificările și completările ulterioare.

35. Potrivit dispozițiilor art. 63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor publicată în MO nr. 348 din 6 mai 2008, care prevăd „(1) *Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției*”, Colegiul director urmează a se pronunța cu prioritate asupra excepției invocate din oficiu.

36. Având în vedere situația de fapt și în temeiul prevederilor art. 28 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, Colegiul director reține că a fost invocată din oficiu excepția de necompetență materială a CNCD în ceea ce privește o posibilă faptă de discriminare ce ar rezulta din interpretarea și aplicarea legii raportat la îndeplinirea condițiilor privind raporturile de muncă și stabilirea unor măsuri

în domeniul drepturilor salariale: „*Membrii Colegiului director, din oficiu, pot ridica excepția de necompetență atunci când, în mod vădit, constată că petiția formulată nu este de competența Consiliului, potrivit prevederilor OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, asupra căreia Colegiul director trebuie să se pronunțe cu prioritate.*”

37. De asemenea, Colegiul director reține că excepția de necompetență materială invocată din oficiu a fost pusă în dezbaterea petentelor, în conformitate cu prevederile art. 30 și următoarele din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor:

”Art. 30 (1) Excepția de vădită necompetență se pune în dezbaterea petentului sau a persoanei interesate care sesizează Consiliul, pentru a-și formula punctul de vedere.

(2) Colegiul director acordă un termen petentului sau părții interesate pentru a comunica punctul de vedere.

Art. 31 (1) Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență după solicitarea punctului de vedere al petentului sau al părții interesate care a sesizat Consiliul.

(2) Necomunicarea punctului de vedere la termenul acordat nu împiedică soluționarea petiției.

Art. 32 Consiliul soluționează excepția de vădită necompetență prin hotărâre a Colegiului director.”

38. În considerarea incidenței obiectului petiției în câmpul de aplicare al OG nr. 137/2000 republicată, trebuie precizat că jurisdicția exercitată de CNCD este o jurisdicție administrativ – jurisdicțională ce presupune o procedură specială, care se bazează pe principiul independenței organului care emite actul față de părțile de litigiu, cu asigurarea principiului contradictorialității și al dreptului la apărare.

39. Actul de soluționare a unui conflict corelativ dispozițiilor OG nr. 137/2000 este emis de o autoritate administrativă investită, prin lege organică, cu atribuții de jurisdicție administrativă specială (CNCD), iar actul *per se* este susceptibil de a fi atacat în contenciosul administrativ general, sub cenzura instanțelor judecătorești.

40. Aceste aspecte sunt statuate de prevederile art. 16 (independența organului care emite actul), art. 20 (procedura specială), art. 20 alin.6 (principiul contradictorialității și al dreptului la apărare), art. 20 alin (7) (obligativitatea motivării actului), art. 20 alin (9) (procedura de atac în fața instanței de contencios administrativ) din OG nr. 137/2000 republicată cu modificările și completările ulterioare, în temeiul Legii nr. 324/2006 (lege organică) pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 137/2000. De altfel, caracterul administrativ jurisdicțional al actelor adoptate de Colegiul director al CNCD a fost statuat în nenumărate rânduri de instanțele de contencios administrativ (între altele decizia civilă nr. 1960 din 15.05.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție). Prin Decizia nr. 1.096 din 15 octombrie 2008 și ulterior Decizia nr. 444 din 31 martie 2009 și Decizia nr. 1470 din 10 noiembrie 2009, Curtea Constituțională a statuat că „*CNCD este un organ administrativ cu atribuții jurisdicționale, care se bucură de independența necesară îndeplinirii actului administrativ-jurisdicțional și respectă prevederile constituționale cuprinse în art.124 privind înfăptuirea justiției și art.126 alin.(5), care interzice înființarea de instanțe extraordinare*”.

41. Ca atare, se naște întrebarea legitimă, în ce măsură pe calea controlului jurisdicțional prevăzut de OG nr. 137/2000 republicată, CNCD poate să constate existența unor situații discriminatorii ce sunt în legătură indisolubilă cu aspecte de

interpretare și aplicare a legii și cu activitatea de înfăptuire a justiției de către instanțele judecătorești, care intră în mod cert în sfera de competență a acestora ori în soluțiile pronunțate de instanțele judecătorești.

42. Este evident că acele comportamente considerate discriminatorii și care sunt sancționabile contravențional nu pot fi echivalate sau asimilate cu procesul legislativ, în speță situațiile ce implică adoptarea, modificarea, completarea sau abrogarea unor prevederi legale de către legiuitor, Parlamentul României sau de Guvern și nici modul de interpretare și aplicare a legii de către organele de stat. Or, relativ la obiectul petiției, este indubitabil că „fapta de discriminare” invocată de petente este echivalentă cu o problemă de interpretare și aplicare a legii, atribut exclusiv al instanței de judecată.

43. Astfel cum a statuat și Curtea Constituțională, interpretarea legii este atributul suveran al instanțelor judecătorești în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac. În acest sens este, de exemplu, Decizia Curții Constituționale nr. 51 din 5 octombrie 1993, Decizia nr. 120 din 16 noiembrie 1994, Decizia nr. 39 din 10 aprilie 1996, Decizia nr. 300 din 1 iulie 1997, Decizia nr. 151 din 27 octombrie 1998, Decizia nr. 160 din 10 noiembrie 1998, Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, Decizia nr. 64 din 11 aprilie 2000, Decizia nr. 74 din 25 aprilie 2000, Decizia nr. 93 din 11 mai 2000, Decizia nr. 24 din 29 ianuarie 2002, Decizia nr. 282 din 29 iunie 2004. Din acest punct de vedere, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga instanțelor de judecată pentru a face aprecieri în legătură cu aspectele de fond ale petiției care decurg din modalitatea de interpretare și aplicare a dispozițiilor legale, precum și consecințele juridice ce decurg dintr-o asemenea interpretare.

44. Astfel, Colegiul director se raportează la solicitările petentelor de a se constata că sunt discriminate pe motiv că nu le-au fost acordate drepturile de natura salarială (sporuri), Colegiul director luând act de faptul că, în prezenta speță se pune în discuție modul de interpretare și aplicare a cadrului legal incident cu privire la condițiile de acordare a drepturilor salariale reprezentate de sporul de 25% pentru suplimentul postului și suplimentul corespunzător treptei de salarizare în procent de 25%. Petiția în cauză vizează aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii raportat la neacordarea unor drepturi salariale privind funcționarii publici, care era de competența contenciosului administrativ conform art. 109 din Legea nr. 188/1999, legislație în vigoare la data la care petentele își exercitau raportul de serviciu cu instituția în cauză.

45. Colegiul director al CNCD nu analizează modul de stabilire sui generis a unor drepturi în favoarea unor persoane sau categorii de persoane ori categorii profesionale în mod diferit față de alte persoane ori categorii, precum și nereglementarea de către legiuitor a unor aspecte care țin de statutul unor persoane sau categorii de persoane. Examinarea soluțiilor legislative alese de către legiuitor și conformitatea acestora cu principiul egalității statuat în Constituția României, revine Curții Constituționale.

46. Astfel, s-ar încălca în mod flagrant principiul separației puterilor în stat, prin interferarea de către CNCD în atribuțiile legislativului, dar și ale Curții Constituționale, care îndeplinește rolul de legislator negativ atunci când constată lipsa de conformitate dintre prevederile unei legi sau ordonanțe și dispozițiile constituționale, inclusiv cele ale art. 16 care se referă la egalitatea în drepturi a cetățenilor.

47. Colegiul director constată că petiția, așa cum a fost formulată, nu prezintă o situație sub aspectul prevederilor *OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea*

tuturor formelor de discriminare, ci o problemă ce are în vedere aspecte ce țin de interpretarea și aplicarea legii.

48. Și în situația în care Colegiul director s-ar raporta la solicitările petentelor de a se constata că tratamentul aplicat în cazul lor de către partea reclamată este unul diferențiat față de cel aplicat altor persoane, analiza cauzei urmează a fi făcută prin prisma excepției de tardivitate privind introducerea petiției, invocată din oficiu.

49. Art. 20 alin (1) din OG nr. 137/2000 prevede: „*Persoana care se consideră discriminată poate sesiza Consiliul în termen de un an de la data săvârșirii faptei sau de la data la care putea să ia cunoștință de săvârșirea ei.*”

50. Colegiul director reține că petentele fac referire la perioade anterioare, respectiv de data de 31.12.2006 - când a încetat suspendarea aplicării dispozițiilor lit. c) și d) ale art. 29 alin. (1) din Legea nr. 188/1999 și până la data de 10.01.2010 - când a intrat în vigoare Legea nr. 330/2009, care a abrogat dispozițiile din Legea nr. 188/1999, privind suplimentul postului în procent de 25% și sporul privind suplimentul treptei de salarizare în procent de 25%, acestea având posibilitatea să acționeze în instanță în termenul legal.

55. Colegiul director apreciază că, în urma analizei situației juridice existente, conform atribuțiilor stabilite prin OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, nu se pot analiza aspecte care s-au desfășurat anterior termenului acordat prin prevederile legale în vigoare, respectiv termenul de 1 an, petiția fiind introdusă tardiv.

56. Având în vedere considerentele de mai sus, Colegiul director urmează a admite excepția necompetenței materiale a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării în raport cu obiectul petiției, competente în ceea ce privește interpretarea și aplicarea legii fiind instanțele judecătorești.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20, alin. 2 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată cu modificările și completările ulterioare, cu unanimitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției de necompetență materială a Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, invocată din oficiu în conformitate cu art. 28-32 din Procedura internă de soluționare a petițiilor și sesizărilor, în raport cu obiectul petiției, astfel cum acesta este formulat.

2. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și a Legii nr. 554/2004, a contenciosului administrativ.

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări desfășurată în data de 15.09.2021 au fost: ASZTALOS CSABA FERENC – membru, ADRIAN NICOLAE DIACONU – membru, HORIA GRAMA– membru, MARIA LAZĂR– membru, JURA CRISTIAN– membru, HALLER ISTVAN – membru, POPA CLAUDIA SORINA – membru, OLTEANU CĂTĂLINA - membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui CNCD nr. 138 din data de 24.03.2020.

**ASZTALOS CSABA FERENC
Membru Colegiul Director,
Președinte CNCD**

Redactată și motivată: AND/FL

Data redactării: 04.10.2021

Notă: Hotărârile emise de Colegiul director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării potrivit prevederilor legii și care nu sunt atacate în termenul legal, potrivit OG nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și a Legii 554/2004, a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.